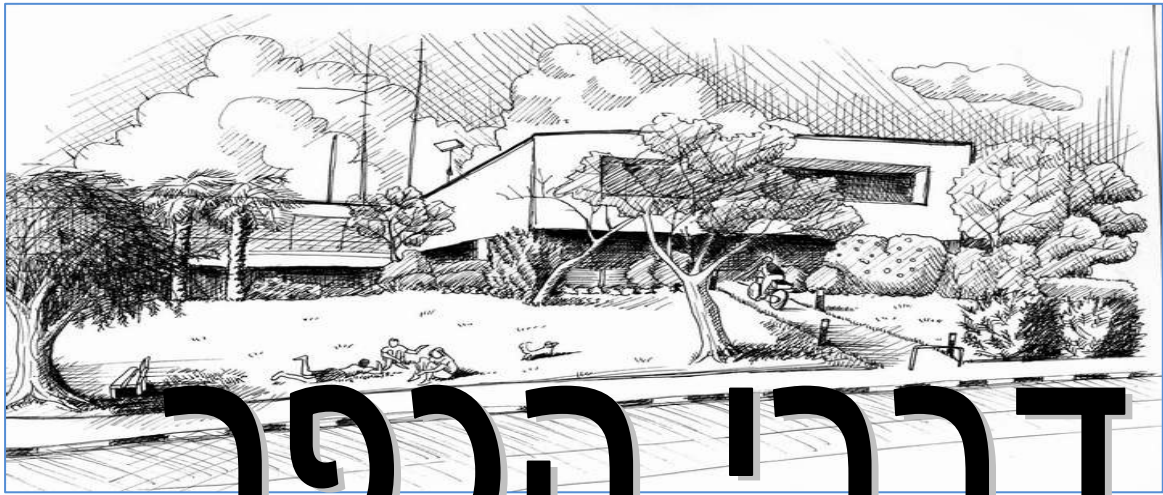

דברי הכפר

רכושו האמיתי של האדם הוא זיכרונו;
בשום דבר אחר
הוא אינו כה עשיר או כה עני.

אלכסנדר סמית

גיליון מס. 2246 י'ט אדר ב' תשע"א * 25 במרץ 2011
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

30.3	צילה בן-רשף	27.3	רחל אבידור דותן מעין אורי פרנק-שושני (נכדה)
31.3	טרי לפינג דליה בוסקילה אילה אדלשטיין פלג בן-דוד (נכד שיינגזיכט)	28.3	בטי עדר בתיה ויטהם ענת ניצן (נכדה) נריה אגם אייל איסטון (נכד) הראל מרום ליאם סלע (נכד)
1.4	עידן מדר (נכד)	29.3	צפורה סמברג - 80 שונטל בסו קירי איסטון (נכדה) נעה גליק (נכדה)
2.4	עידן שובל רוני וגנר ים בכר (נכד-קולט) ניצן וויסבקר		

מזל - טוב

ימי נישואין

27.3	רותי וגדי עמית שושנה ולני יודאיקין
29.3	בת שבע ומרקי מרקוסון
30.3	סנדרה ונאור מסר
2.4	ברנדה והרי סמית מרשה ואמיר גולן

פירורי "פורים שפיל"

חג פורים מאופיין בארבעת הממים שצריך לקיים :

1. **משלוח מנות**. 2. קריאת **מגילה** 3. **משתה** וסעודה 4. **מתנות** לאביונים. כמו שניתן להבין מהכתוב בהמשך בהחלט המצוות קוימו כדת וכדין !

נכון שפורים כבר חלף עבר לו, ומי שלא מסוגל להתאפק – כמוני למשל – כבר כרסם את אחרוני אוזני ההמן ממצבור משלוח המנות... וראיתי חובה לעצמי לשפוך עוד כמה מילות תודה ולפרגן לכול מי שטרח ועמל ופעל כדי שפורים השנה יהיה כמה שיותר מחוייך! התפאורה והקישוט של חדר האוכל היו לתפארת, ואולי זה רעיון ל – start up לענף שיעסוק בנושא, פשוט כל כך הרבה כשרון ויצירתיות, באמת כול הכבוד! התחפושות היו נהדרות במיוחד "הסנה הנוער של **ניסן** ומשה רבנו של **בוב ויניו**, **ורנית ברק** בדמותה של **יוקנת**, ובכלל השקעה רבתי בתחום, **ותמיר**, גזבר זה לא תחפוש... לא רוצה לקפח מישהו חלילה, ולכן לא נציין שמות אבל תודה גם לבנות שעובדות עם **קורין** שדאגו שהקלוריות שיורדות מאיתנו בריקודים יחזרו למקומן בשלום, עם הפיתות הטעימות שהכינו.

פעילות פורים סחפה כרגיל את כולם החל מהגיל הרך במערכת החינוך. כמו תמיד החגיגה החלה בתהלוכת התחפושות ברחבת החניה בליווי מוסקלי - היישר לקריאת המגילה בשיתוף הבובותטרון מיסודה של **רות נאי ז"ל** וממשיכתה **אלינועה** תבדל"א.

מופע "הבראבו" המקומי שגם הוא כבר עניין של מסורת אצלנו, הפגין שוב את מגוון הכשרונות הגדול, שהפליאו בריקודים קסמים ולהטוטי ג'אגלינג. כמ בכול תחרות יש גם כאן מנצחים וכאלה שמעט מאוכזבים, אבל המנצחת הגדולה של הערב הייתה האווירה הטובה והשמחה. **דני סוויסה** הנצחי הרקיד את כול בני הנוער. ואי אפשר בלי להזכיר את **יפעת וייסבקר** הבלתי נלאית מנצחת על החגיגה. כשהקטנים פרשו לישון הגיע זמנם של בני הנעורים/נעורון יחד עם חברי המכינה להגיר זיעה על רחבת הריקודים עד אור הבוקר לצלילי ה- d.j שלנו **אילן מדינה**. עכשיו נגמרו החגיגות וצריך לשוב לשיגרה עד לחופשה הבאה, הלא היא חופשת הפסח.

בתוך כל זה התנהל גם המשחק של "גמדים וענקים" שנותן לכולם את ההזדמנות לפנק ולהתפנק בלי קשר לכרטיס האשראי של "ויזה"...

בכלל עם יורשה לי בהזדמנות חגיגית זו, פורים עומד בסימן "ונהפוך הוא", ושיר הילדים הפורימי המפורסם שואל: "מדוע לא יבוא פורים פעמיים בשבוע?" ואני חושב יכול להיות יותר נחמד משוחרר ומחוייך עם פורים היה כול הימים ורק פעם בשנה היינו הופכים לרצינים וקודרים! תחשבו על זה...

אז אחרי שהיזדכנו על פורים אפשר לחגוג את בוא האביב שברגע כתיבת שורות אלו ממש, מציין את יומו הראשון לשנה זו. היום הזה נקרא גם **יום השיוון**, לא, לא בין המינים וגם לא מבחינה כלכלית, אלא שיוון בין שעות האור ושעות החושך, ומהיום והלאה הימים מתארכים והלילות מתקצרים. הלבול הצעיר בעצים שעמדו בשלכת נראה בכול מקום, השמש כבר ממש חמימה וההתחדשות קורנת מכול מקום. החזאים מדברים דווקא על גשם בימים הקרובים, וכנראה שנוכל למצוץ עוד מספר מ"מ של גשם לטובת מפלס הכנרת ומצב הרוח הלאומי...

למרות שאנו גרים יותר רחוק מהבריכה **מהשטיינרים** אנחנו שמחים לבשר על התחלת העבודות בבריכה. כמשפחה שיש לה לוח קלנדארי משלה שבו מצויינים בעיקר שני תאריכים: **פתיחת וסגירת עונת הרחצה בבריכת השחייה**, אין ספק שנעקוב כעת כול יום מקרוב כיצד מתקדמות שם העבודות, ונשמח לדווח בכול פעם שיהיה תורנו, על התקדמות משמעותית לקראת הפתיחה המחודשת. נקווה שההשקעה הגדולה תפצה אותנו ברגעים רבים של הנאה.

שוב נאחל החלמה מהירה לכול החולים והפצועים. איחולים מיוחדים ל**ריימונד סלומון** המחלים בבית לווינשטיין מהאירוע שעובר הרבה בזכות הטיפול והליווי המסור של בני המשפחה, שלא משים ממיטתו. נאחל לו שישוב במהרה הביתה.

לחוג הכושר המקומי בהדרכתו של **רן**, הצטרפו לאחרונה גם שלושה חברי מטובא השכנה, ונקווה שיהי זה עוד נדבך בחיזוק הקשרים.

ביום ד' בשבוע שעבר התקיים במרכז המוסיקה "קלור" בכפר בלום, כנס המקהלות שארגן המחוז הצפוני של משרד החינוך. מקהלת "**צליל**" של הגליל העליון בהשתתפותה של **שירה שטיינר** שלנו, הייתה המקהלה המארחת של הכנס. השתתפו בו גם נקהלות מכרמיאל, עפולה, קרית טבעון, בית שאן, עכו, ולראשונה גם מקהלה מפרעם! מקורותינו המקורבים סיפרו שהיה מרגש ונפלא.

שביתת העובדים הסוציאלים נמשכת ונמשכת. קצת מוזר ומשונה היה לחלוף על פני **אילן המאירי**, בצומת הגומא כאשר בידיו שלטי מחאה. מידי פעם אנו מתעוררים לעוד ארגון עובדים או וועד שיוצא למחות במטרה להיטיב עם

ציבור העובדים שאותו הוא מייצג. מעניין מי מייצג את עובדי הקהילה אצלנו ומי דואג לזכויותיהם ורווחתם, ואולי הגיע הזמן שגם לנו יהיה וועד עובדים...

בכביש הכניסה למשק מתבצעות עבודות שיפוץ. בשלב הראשון קורצפה שכבת האספלט העליונה, ולאחר מכן תסלל שכבת אספלט חדשה. בינתיים ובכלל, סעו בזהירות, כדי שנגיע כולנו בשלום.

נסתפק בזאת להפעם, כהרגלנו נאחל לכולכם שהכול יעבור ממול, שיהיה לכולכם שבת שלום ושבוע טוב! וכרגיל אם לא קשה, מעשה טוב אחד (לפחות) שיהפוך את החיים של כולנו ליותר נעימים.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

תודה – תודה!

ברצוני להודות לכל החברים והידידים על הברכות החמות, המתנות היפות, על ההשתתפות במתנה המשותפת - ובכלל על האווירה המפרגנת מסביבי לרגל יום הולדתי ה-90.

עקב סיבות טכניות, הרמת הכוסית המסורתית (וגם סרט קצר) נדחתה המסיבה, והיא תתקיים במפגש בבוקר יום שישי, הראשון באפריל - כולם מוזמנים!

אדם בן-חנוך - והמשפחה

**אנו משתתפים בצערם של של
ומית (וטרמן) פרחי וכל ובני משפחתה**

**במות הבעל, האב, הסב
יהודה ז"ל**

שלא תדעו עוד צער

היהלום שבכתר

חצי שנה חלפה מאז אמא נכנסה לבית יונתן אחרי אישפוז של כמה חודשים במחלקת תשושי נפש בדור טבעון. חצי שנה שאנו בקשר יומיומי עם האחיות והמטפלות, מבקרות באופן קבוע וכשלא ניתן, מתקשרות לשאול לשלומה של אמא. חצי שנה, ועדיין אנו נפעמות מהמקום המופלא הזה ששומר לנו על אמא, על גופה, על נפשה ועל כבודה. אולי זה משום שעברנו כמה חוויות והתנסויות אחרות עד שהגענו לבית יונתן, ואולי זה פשוט משום שהטיפול שהצוות מעניק שם באמת מדהים!! כולן ללא יוצא מן הכלל מסורות ולא בוחלות באף משימה - והמשימות העומדות בפניהן קשות ברמות שאי אפשר לתאר. בית יונתן תמיד נקי, הדיירים מקבילים מזון טרי שמבושל להם כל יום, האווירה במקום מכבדת והצוות עובד בצניעות, אהבה וטוב הלב. כל פעם שאנו יוצאות מבית יונתן אנו חשות התפעלות מעבודת הקודש ומודות על כך שאמא נמצאת היום במקום הכי טוב שיכולנו לבקש עבורה.

תודה עמוקה וכנה לצוות בית יונתן ותודה לכל החברים שנכנסים לבקר, מקריאים סיפור, שרים שירים, יוצאים יחד ל"מפגש" או טיול, משוחחים ומחייכים להורינו.

נעמי דינה ודניאלה (הבנות של רות רחמני)

פינת הבריאות

הפעם המאמר מיועד להורים הצעירים ולסבתות, שנורא רוצות לעזור בגידול הנכדים. אלה האחרונות, כמוני למשל, כדאי שידעו את הדברים, אבל למען שלום בית, מוטב להן לשתוק ולא לתת יותר מידי עצות לבת או לכלה.

10 דברים שכדאי לדעת על בכי של תינוקות / מאת קטי קמחי

כולנו רוצים לחזור אל הרחם, גם אם נולדנו לפני שתי דקות (בעיקר אם נולדנו לפני שתי דקות). אנחנו רוצים לחזור לשם כי המציאות הרחמית היא מושלמת. אנחנו מוקפים ביישות שמכילה ודואגת לנו, לעולם לא סובלים מקור, כאב או רעב, כל צרכינו מתמלאים מאליהם ואנו מרגישים מוגנים ובטוחים. ואז זה

קורה, כוח עוצמתי ובלתי מוכר דוחף אותנו מטה והחוצה ושם אנחנו נחשפים למגע לא מוכר, לאור חזק, לקולות רמים וגרוע מכל – לכאב ולרעב. אז מה, שלא נבכה?

הנה עשרה דברים שיעזרו לכם להבין, להרגיע ולהכיל את הבכי:

1. **הצליל - תינוקות בהתחלה פועים בשקט, ורק בהמשך מתגבשת לה הצווחה הצורמנית המוכרת, אבל גם בתוכה יש מגוון צלילים שנועדו לספר סיפור ועם הזמן נלמד לזהות אותם.**
בכי מונוטוני : בכי מדבר שתפקידו למשוך תשומת לב ומשמעותו לרוב "בודד לי. אני צריך תשומת לב/ חיבוק/ ליטוף".
בכי הולך ומתחזק : משדר מצוקה. משמעו "אני צריך עזרה", והוא לרוב נועד לספר: "אני רעב", "החיתול שלי רטוב", "קר לי" או "אני עייף".
בכי פתאומי : מתחיל ישר באוקטבות גבוהות, ומשמעו לרוב כאב ומצוקה ויש להיענות אליו ללא דיחוי.
2. **סימנים מוקדמים - אפשר לזהות בכי קרב על פי סימנים מוקדמים:** אם התינוק מתפתל בחוסר נוחות, משמיע קולות נחירה ומניע את ראשו, בועט ברגליו או מקמט את פניו ביבבה. אם לא נגיב לסימנים, יעלה הבכי ויהפוך לתבנית קצובה, אם נמשיך להתעלם גם הצווחות יגיעו.
3. **היענות - תינוקות שהוריהם קשובים לבכי שלהם יגדלו לילדים ובוגרים בטוחים יותר. מחקרים מעידים שתינוקות שנישאו בידי ההורים וצורכיהם טופלו באופן מידי יהפכו לילדים תלתיים פחות ומלאי ביטחון. לעומתם הורים שחוששים שילדיהם יהפכו מפונקים ולא מגיבים אליהם כשהם זקוקים לכך, ימצאו שילדיהם נצמדים אליהם תקופה ממושכת.**
4. **בכי בלי סיבה - תינוקות משתמשים בבכי גם כמנגנון לשחרר לחץ או מתח פנימי שנאגר. תינוקות מגיחים מעולם שקט, חשוך ורגוע לעולם שלנו שהוא ההפך הגמור. אנחנו, ההורים, לרוב מחמירים את המצב בכך שאנחנו מקיפים את התינוק בעשרות צעצועים, גוררים אותו לארועים המוניים, מעבירים אותו מיד ליד ומפציצים אותו בשלל צלילים, צבעים ותחושות. הדרך היחידה שלו להתמודד עם כל זה הוא פשוט בכי. בכי ארוך של סוף יום המשול לצורך שלנו לספר ולשתף בחוויה מסעירה שעברה עלינו.**
5. **רפלקס המציצה - גם ברחם תינוקות מוצצים אצבע, יד או רגל כדי להירגע. מבחינה התפתחותית השנה הראשונה מוגדרת רשמית כשנה האוראלית. אז תנו להם למצוץ - המציצה מרגיעה את התינוק. תינוקות יונקים מספקים את רוב צורכיהם מהשד, אבל ניתן להיעזר גם במוצצים, לעזור לתינוק למצוא את ידו ולהכניס לפיו ואפילו להציע לו אצבע (נקייה ובלי ציפורניים בבקשה).**
6. **גזים - התקפי בכי רבים בשלושת החודשים הראשונים לחיי התינוק קשורים למערכת העיכול שלו שעדיין אינה בשלה. או בקיצור, כאבי בטן וגזים. התופעה**

יכולה להופיע מגיל שבוע, עשרה ימים ועל פי רוב חולפת בגיל שלושה חודשים. ישנם "מחוננים" שלא זוכים לחוות את התופעה, אבל רוב התינוקות יסבלו ממנה ברמה זו או אחרת.

איכות הבכי שונה מכל מה שתיארנו כאן בהגדרה אחת: הוא מתחיל ואינו נגמר עד שחולפת "התקפת הגזים". לצערם של ההורים, שעות הפעילות העיקריות של מערכת העיכול הן דווקא בין השעות 18:00 ל-20:00. בזמן הבכי מגזים גופו של התינוק נעשה נוקשה, בעיקר באזור הבטן, ופניו מאדימות.

ישנן עצות רבות פשוטות ויעילות כיצד להקל על השבועות הקשים הללו אבל הבשורה המשמחת ביותר היא שזה עובר מעצמו בסביבות גיל שלושה חודשים כשמערכת העיכול מבשילה ומתחזקת.

7. יום ולילה - תינוקות "מתוכננים" להתעורר לעתים קרובות וזקוקים לתזונה גם במשך הלילה. גם אם אכלו, שבעו, זכו בחיתול יבש וחיבוק, תינוקות רבים יזדקקו לעזרה על מנת להירדם שוב. בשונה משעות היום שבהן הכוח שלנו להכיל רב יותר, בשעות הלילה בכי תינוק – שזהה בעוצמתו לבכיו ביום – פורט לנו על נימים אחרים והורים רבים מוצאים את עצמם מאבדים את הסבלנות. לתת לתינוק לבכות עד שיירדם מעצמו עלול ליצור פחדים אצל התינוק ולגרום להפרשת הורמוני לחץ - מה שיוביל לבסוף דווקא ליקיצות מרובות בהמשך הלילה ולרגישות גבוהה בהמשך.

6. עוצמה - לפעמים אנחנו מתקשים להאמין שגוף קטן יכול להפיק דציבלים כאלה גבוהים. אבל יש לזה סיבה - בכי נועד לעזור לתינוקות לשרוד ולהביא לתגובה טיפולית מהירה. "תינוקות בוכים בכי קשה, חזק ומעצבן", כדי שלא נוכל להתעלם ממנו. מה לעשות, אם התינוק שלנו יגעגע או ישרוק, רוב הסיכויים שהאוזן שלנו תתרגל מהר מאד, אבל בכי של תינוק, מצמרר ככל שיהיה, נועד לגרום לנו להגיב.

9. ריפוי - בכי זה טוב. חוקרים מצאו שבכי משחרר כימיקלים מהגוף (באמצעות הדמעות), הוא מאזן את לחץ הדם, את קצב דפיקות הלב ואת טמפרטורת הגוף, ולכן הוא מהווה מעין אמצעי ריפוי למצבי לחץ.

10. גם לכם מותר - בכי של תינוק מעורר בנו, מלבד צורך לסייע, גם קושי פנימי. לפעמים אנו מזכרים בבכי שלנו שלא יצא ולפעמים, כמו הצחוק, גם הבכי מידבק. בייחוד כשעייפים, דואגים או טרודים. אפשר לעצמכם לבכות, ואפילו הפכו את העניין למעין תרגיל: למה אתם זקוקים כשאתם כואבים כל כך? תנו לכל האפשרויות המנחמות לעלות, ובפעם הבאה שהתינוק שלכם בוכה נסו להיזכר בבכי האישי שלכם ולהעניק לו את מה שהוא זקוק לו באמת.

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

יום האישה הבינלאומי...

משנכנס אדר מרבין בשמחה
והסיפור שלפניכם מקורו בבדיחה.
יש הטוענים שזו סתם בדותא,
אחרים נשבעים שזו אמת לאמיתה...
הסיפור לכן מונח לפניכם
תשפטו, ותחליטו אתם בעצמכם :

מעשה בחמור נאמן, עגלון ותיק, ואשתו הסוררת
שאת חיי שניהם היתה בלי הרף ממררת
מבוקר עד ערב הייתה ללא הרף מקטרת
טענות וטרוניות בלי סוף, היו לה לגברת...
על כול דבר ועל כול אחד היה לה מה להגיד
על מה שקרה בעבר ועל גם מה שיהיה בעתיד
אף לא אחד יצא ממנה פטור
במיוחד לא בעלה העגלון, והחמור עוזרו המסור
שגם עליו לא פסחו חרצובות לשונה
עד שגמל בליבו (החמור) להשיב לה בהזדמנות ראשונה
מנה אחת אפיים, על ידי בעיטה הגונה...

האמת שגם לעגלון מזמן נמאס
מיחסה הבוטה המשפיל והגס
ואילולא היה כה חלוש ונרפה
גם הוא עצמו היה מגיע לידי מעשה...
ואכן, ההזדמנות לא אחרה להגיע
בתום יום עמל שוחק ומזיע
הגיעה הגברת ואת טרוניותיה החלה להשמיע :
"מדוע זה הגעתם רק עכשיו?!"
נאלצתי לטרוח כאן לבדי עד שנשבר לי הגב...
ואתה חמור תפסיק לנעור ולקפוץ
ובבעלה נזפה : חסר לך שתכניס לי הביתה בוך...
בחיי, איזה שני לא יוצלחים
שלי האומללה באדם, ממררים ת'חיים.
וכך המשיכה את חמתה עליהם לשפוך

באחורי העגלון הכתה במערוך
 ואת אוזניו וזנבו של החמור החלה למשוך...
 החמור סינן לעצמו : עד כאן!
 לפתע הוא סובב מולה את הישבן
 ובעט בחוזקה בעיטה זוגית נהדרת
 ישר אל פדחתה של זו הגברת,
 שנפלה אל הארץ ונשכבה פרקדן
 וכהגיע הרופא לבדוק דופק ולחץ דם
 לא נותר לו אלא להכריז עליה כבר-מינן...
 להלוויה הגיעו כול תושבי האזור
 לנחם את העגלון האלמן ואת ידידו החמור...
 לחזק את רוחם בשעתם הקשה
 לא פשוט וקל לאבד בפתאומיות כזו אישה...

הנשים ניגשו לאלמן המסכן
 ווהפליגו במעלותיה של המנוחה רבת "המעש" והחן
 והוא בדמעות שליש לעברן, בראשו מהנהן..
 ואילו לגברים שעל אוזנו הצפינו בלחש שאלה
 הניד בראשו נמרצות לאות שלילה.

הבחין רב הכפר במראה המוזר
 ובתום ההלוויה שאל את האלמן הטרי לפרש הדבר.
 הנשים, אמר האיש לרב, הפליאו בשבחה
 איך בישלה וניקתה ועמלה וטרחה
 וכיצד באופן טרגי, למסכנה, נשמתה פרחת...
 ולכן לעברן בראשי הייתי מהנהן
 ולוחש להן תודה, ואמן!
 לעומתם הנהנתי בראשי בשלילה
 לגברים שאלי הפנו שאלה :
 שמי כמוני מבין מה בחובה מסתירה :
האם חמורי המסור עומד למכירה...

אפילו :

אודה ולא אבוש :
 כשסיפרתי זאת ל"אשתי שתחיה" מיד קיבלתי על הראש!
 "שוביניסט" ועוד מיני "ברכה"
 אבל מה לא עושים בשביל בדיחה
 כדי להרבות בחודש האדר העגום הזה
 קצת שמחה...

דור הקלנועית

דור הקלנועית יודע היטב מה זה בוק. ספרים ליוו אותו כל חייו. יודע גם מה זה אינעל אבוק. אבל מה זה, לעזאזל, פייס בוק.

דור הקלנועית שר כל חייו "למך ולזקן אנו פה חומת מגן". אין לו מושג מה זה מך. ומה מחבר את המך לזקן. אם מישהו מכם יודע, שיגיד בקול רם. השמיעה כבר לא משהו.

דור הקלנועית יודע להבדיל בין זגג לבין גגג – מתקן גגות. אבל מי זאת ליידי גגה? מה היא מתקנת?

דור הקלנועית עבד בכל עבודה פיסית בשדה, בבניין ובמרעה. תאילנדים ראה בנעוריו רק בקולנוע. סינים היו רק שניים. בכינור גדול.

דור הקלנועית אהב קולנוע. ראה אינספור סרטים. לא מבין מה הקשר בין סרט לפופקורן. התירגום היה תמיד של ירושלים סגל, תל אביב.

דור הקלנועית נסע בסוסיתא, הפליג לאמריקה באוניה וכשחזר סיפר בהתפעלות שלכל משפחה יש שם ... שתי מכוניות. שתיים! ולקלנועית שלהם הם קוראים גולף-קארט.

דור הקלנועית זוכר את בן-גוריון עומד על הראש. עומד על שלו וכשפולה אומרת שוכב לישון. אוי למי שמנסה להעיר אותו.

דור הקלנועית קרא לשרב חמסין, לשרברב אינסטלטור, למונית טקסי, לרווחה סעד, ולאיבי נתן עושה שלום. היום – במרומיו.

דור הקלנועית ידע לחלום וללחום. לחם וחלם. ידע להוציא לחם מן הארץ ולעשות את הארץ חלם. את כולנו הפך מחכמים לחסכמים. חסכמי חלם!

דור הקלנועית ממשיך להאמין בויטמין ובמין. לא זוכר בדיוק מדוע ולמה ואיך, אבל עובדה: בכל שנה-שנתיים יש נין. איזה כיף!

דור הקלנועית חולם עדיין על הגלידה בבר האמריקאי באלנבי, על המערבונים בגן רינה ועל זאת עם הצמותיים, הקוקו והסרפן. מה היה שמה??? רינה או נירה או נורית? אה, כן, זרובבלה.

דור הקלנועית נקרא בנעוריו דור הפלמ"ח. אח"כ דור האספרסו. מאוחר יותר דור הגלולה. דור דור ודור-שב.

דור הקלנועית מסתכל בחמלה על נעים ההליכון שבא מולו על המדרכה. בלי הליכון לא קל להגיע לקל-נועית. חבל שהקלנועית אינה יכולה להגיע לכל מקום.

דור הקלנועית פותח כל בוקר את העיתון לראות את מודעות האבל. אם שמו לא מופיע, הוא יודע שהוא חי. כיף חיים. מווי כיף!

דור הקלנועית אוהב להשתמש בסלנג המתחדש. לא תמיד במקום הנכון. תמיד עם חיוך מנצח. אין דבר. יש ישראל היום. חינמון. המצאה חבל על הזמן.

דור הקלנועית כבר לא ליד ההגה. ויתר בלי להוציא הגה. אפילו בקלנועית אין הגה. אבל העיקר שהיא נוסעת והוא מחייך. נשאר לו ההיגיון. הגה קטן.

דור הקלנועית זוכר פרקי תנ"ך בע"פ. שירים של ביאליק ואלתרמן. לא זוכר איזה יום היום. ואם לקח כדורי בוקר. הוא מכדרר בוקר, צהריים וערב.

דור הקלנועית שאיבד את הראייה דוהר על המדרכות. הוא לא ידרוס לעולם, אלא את מי שראוי לדריסה. ראו הוזהרתם!

דור הקלנועית והקלנועית שלו צמחו בקיבוץ. חלוצים לפני המחנה. את הקלנועית הקיבוץ יוריש לכל זקני ישראל, באשר הם שם. תחזקנה ידי כל האוחזים בקלנועית.

דור הקלנועית הבא ייסע על מסלולים שייבנו במקביל למדרכות ולכבישים. לאורך המסלולים הללו ייבנו קיוסקים בהם ימכרו גזוז, לבניה, אסקימו לימון, אסימונים ומכשירי שמיעה. חנויות הספרים המודפסים על נייר יעברו גם הם אל מסלול הקלנועיות. עם הספר מזדקן. בוקר כבר אמרנו?! גמרנו.

אמנון שמוש

(הביאה שושנה)

לשכת הדובר – הודעה לעיתונות

PRESS RELEASE

התנועה הקיבוצית

המינהל חזר לתת אישורי בנייה לקיבוצים

ולווללה: חידוש תנופת הבנייה בקיבוצים טובה למדינה, טובה לפריפריה

הישג תנועתי: במכתב לקיבוצים מבשר זאב (ולווללה) שור, מזכיר התנועה הקיבוצית, כי לאחר שיחה שקיים עם מנכ"ל מינהל מקרקעי ישראל, ירון ביבי, התקבל המכתב הרשמי בו מודיע מנכ"ל המינהל כי הורה רשמית למחוזות המינהל שהחל מיום שני, 14.3.2011, רשאים הקיבוצים לחזור ולפנות אל משרדי המינהל במחוזות כדי לקבל הסכמתם להיתרי בנייה חדשה למגורים ושיפוץ דירות לחברי הקיבוץ.

"בכך אני מקווה באה לסיומה העבודה מאומצת שעשינו בימים האחרונים כדי להגיע לנוסח מוסכם של המסמכים לעניין זה", אמר ולווללה, "על בסיס ההסכמות אליהן הגענו לפני שבועות מספר עם המינהל, לעניין השכרת הדירות בקיבוצים וחתימה על היתרים לבניה חדשה בקיבוץ". במכתב מוסיף שור, "בעקבות מדיניות המינהל נתקעו ב'צנרת' בשנה האחרונה מאות בקשות לבנייה חדשה בקיבוצים, בעיקר של משפחות צעירות שהצטרפו לחברות בקיבוצים. כעת יחדשו הקיבוצים את תנופת הבנייה, זה טוב לקיבוץ, וחשוב למדינת ישראל, מכיוון שהקיבוצים מהווים מרכיב משמעותי ביישובי הפריפריה", הדגיש מזכיר התנועה הקיבוצית.

במכתב האישור של מנכ"ל המינהל הוא מתחייב להסדר בו חתימה על היתרי בנייה להקמה או שיפוץ יחידות דיור המיועדות לחברי הקיבוץ לא תותנה בהסדרת השימושים הלא-מוסדרים במשבצת, בשלב זה. עוד מבהיר ירון ביבי: המינהל יטפל בהיתרי בנייה ושיפוץ יחידות דיור גם בקיבוצים שקיבלו החלטה על שיוך דירות אך טרם החלו בביצוע השיוך.

אביב לשם

מהמרפאה

מי שיש ברשותו מכשיר כלשהו של המרפאה - נא ליידע אותנו, גם אם הוא עדיין בשימוש:

קביים, מקל הליכה, כסא גלגלים, הליכון, מכשיר אינהלציה, הגבהה לשירותים וכד'.

תודה

שיר אביב

מילים: היינריך היינה
תרגום: לאה גולדברג

אט זורמת בנפשי

מנגינת הטוהר,

עופה, שיר אביב חפשי,

אל מרחב שטוף זוהר.

עופה נא אל הגינה

בה פריחה התחילה,

אם תפגוש בשושנה

תן את ברכתי לה.

הפינה הויזואלית

כביש הכניסה לקיבוץ עובר מתיחת פנים ויפסיק להראות כמו אחרי רעידת אדמה

ובלי פורים הרי אי אפשר.....

"מתיחת פנים" לא בדיוק מגדיר את מה שעובר על בריכת השחיה שלנו.
השוו את הבריכה כרגע לעומת תמונות מן העבר המצורפות כאן
מקווים לפתיחה בתחילת יוני - תפילה? אם לא יעזור, לא יזיק

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 18.03.17

Deepest condolences to Shlomit (Waterman) Farchi
And all the family,
On the untimely death of her husband
Yehuda Z"L.

Village News: There are four things which define Purim celebrations:

1) exchange of gifts 2) reading Esther's scroll 3) feasting & drinking
4) giving to the needy. I guess you can say that KH celebrated according to tradition.

Purim may have been and gone and most of us have finished off the last of the Haman cookies but still have to say thanks to all those who organized the party, parade, entertainment - and cleaned up afterwards. The decorations were terrific - and maybe that's an idea for a 'start-up' business? The costumes were also great and showed loads of imagination. Some worthy of mention are: **Nisan Palma** as the 'Burning Bush', **Bob Vignaux** as 'Moses' and **Ronit Barak** as 'Yokenet'. **Tamir Sprung**, though, should understand that 'come as you are' is NOT acceptable for a chief financial officer at a dress party! Thanks too to Corrine's gals who made sure that the calories danced off were immediately put back again with the pita and zaatar baked on the premises.

The children's parade was wonderful and Esther's scroll was read with the help of Ruth Ney's (Z"L) puppet theater by her daughter Elinoa.

The best part of the kids' party was the wonderful atmosphere. **Danny Souissa** as dancing-master had the kids up and dancing, while our own **Ilan Medina** played DJ. Once the little kids went home to bed it was time for the older junior and high school kids to really party. Of course **Yifat Weissbecker's** organization was felt throughout the night.

This year a lot of people took part in the 'elfin' gift exchange. It was a really good opportunity to do something nice for someone else.

This week we also had the first (official) day of spring: 21.03. In Hebrew it also has the title of Equinox Day - the day on which the number of hours of light and darkness are equal. From this day forward the daylight hours only get longer... Not to mention that if you're really out in the sun, it's beginning to get hot. Do not forget: we need sunglasses, hats and loads of sun block!!

That doesn't mean that the rain is over yet; this week there was some more and we're now up to 441 mm and the skies are still full of rain clouds.

We wish a speedy recovery to all those who are not well, especially **Raymond Solomon** who is in Beit Levenstein recuperating after his stroke. Of course his whole family is in attendance and we're full of hope that he will get back to his old self again.

Last week there was a choir convention in the Clore Music & Dance Center in Kfar Blum and **Shira Steiner** sang with the Zlil Choir as the host group. Other choirs were from Carmiel, Afula, Beit Shaan, Tivon, Acco and- for the very first time - Shfar'am!. We hear it was a wonderful experience and enjoyed by all.

The strike of sociologists and social workers is finishing its 3rd week. Still, it was a bit strange passing Golani Junction and seeing Ilan Hameiri out with a protest poster. Maybe we should check out what happens with KH workers and organize our own workers' party?

The public roadway into our community is undergoing a slight renovation, which has already started. Please note that the asphalt has already had its top layer removed and there is a slight 'step' that you need to slow down for. Have a great shabbos (with more rain, maybe...).

The Rosenkrantz family

Anniversaries:

27.03 Ruti & Gadi Amit
Shoshy & Lenny Yodaiken
29.03 Bat Sheva & Lawrence Marcuson
30.03 Sandra & Naor Maser
02.04 Brenda & Harry Smith
Marcia & Amir Golan

Birthdays:

27.03 Rachel Avidor Dotan Maayan Ori Frank-Shoshani (grand-daughter)	28.03 Betty Eder Batya Whitham Anat Nitzan (grand daughter) Neria Agam Ayal Easton (grandson) Harel Merom Liam Sela (grandson)
29.03 Tzipporah Samberg - 80 Shontal Basso Kiri Easton (grand daughter) Noa Glick (grand daughter)	
31.03 Terry Lapping Dalia Bouskila Ayala Edelstein Peleg Ben-David (Scheingezicht Grandson)	30.03 Tzila Ben Reshef
	01.04 Edan Mader (grandson)
02.04 Roni Wagner Nitzan Weissbecker	02.04 Edan Shuval Yam Bechar (Collett grandson)

NOTICES

Thanks to everyone for the lovely gifts and many good wishes for my 90th birthday. The party will held on Friday 01.04 in the Mifgash.

Adam Ben-Chanoch & family

FROM THE CLINIC

If you have any of our health aids at home (crutches, wheel chairs, inhalators, walkers, raised toilet seats) that belong to the clinic, please contact us and let us know. Even if the item is still in use, please let us know. Thanks.

The Staff

Health Advice

This is basically for young parents or grandparents who take part in raising the young. Grandmothers, like myself, also have to know when to shut up and let their daughter and daughters in law, get on with it their own way.

Here are 10 things for you to know:

- 1) It is the nature of babies to cry and there are all sorts of different cries. There is the **monotone** cry, which is designed to gather attention, there is the **siren** cry which means I'm hungry, wet or cold **NOW!** and there is a **sudden** high cry that means pain and needs immediate attention.
- 2) Babies usually inform us in advance that something is going on: they screw up their faces, kick at restraints (clothes and blankets), throw their bodies around. If we don't react, they will indeed cry.
- 3) Children whose parents pay attention to their cries usually grow up to be less needy and afraid and more secure. They already know that what they have to 'say' will be listened to.
- 4) Babies can also use their cries to release pressure or internal tension. What we call crying 'for no reason'. Babies come from a relatively quiet environment to one of noise and stimulation. We often make it worse by putting a great many toys around them and bringing the baby with us to noisy functions where they are sometimes passed from hand to hand. This is the way the baby says 'enough': too much excitement!
- 5) Sucking reflex: even in-utero babies have this reflex. The first year is actually called the oral stage of development. Let them suck, whether it's a finger, a hand or a pacifier. Feeding is not the only reason to suck; sucking offers comfort.
- 6) Gas pains. During the first three months the baby's body needs to adjust to eating (sucking) and the food will cause gas to form. This usually begins at about a week and will last through the three month adjustment period. Surprisingly, most babies will suffer somewhere between the hours of 18:00 - 20:00 (just before bedtime) with red faces and hard little bodies, but - this too shall pass!
- 7) Night and Day. Babies are programmed to wake often because they need to feed often (at least at the beginning). Even if they wake up for a change of diaper, they might still need help relaxing and falling back to

sleep. Though babies may cry at the same volume day or night, we have less patience for them at night because of our own hectic schedules. Leaving baby to cry until it falls asleep may actually cause the baby for form fears that will cause it to have problems falling asleep.

- 8) Volume. Sometimes it's hard to imagine such a small body emitting such a loud sound. Remember: the cry is actually there to help the baby survive by calling attention to its need. When baby gurgles we leave it alone, when it cries we pay attention.
- 9) Relaxing. Crying is actually good and can release chemicals (via tears) that release pressure and can keep blood pressure in balance as well as body temperature.
- 10) Us too. Sometimes a baby's cry can release an empathetic response in us, just as laughter does. Next time you hear your baby cry, try and remember what you needed last time you cried and give your child what it needs.

Compliments of: Nurit Oren

Diamond in the Crown

It's been six months since our mom went into Beit Yonatan after spending some time in Dor Tivon. Six months during in which we are in daily contact with the staff, visiting when we can or calling to see how she is. Six months and we are still overwhelmed by the wonderful care she is receiving - care given with the greatest respect for her body and soul. Maybe it's because of what we saw before she went to Beit Yonatan or maybe it's just that the staff is so wonderful. Everyone is just so caring and careful of all requests. The place is always clean, the residents receive fresh home cooked meals prepared on premises and the staff does everything to preserve the dignity of all. We finish our visits secure in the knowledge that mom is in as safe a place as she can be. She continues to receive visits from her friends on the kibbutz who read to her, sing her song or take her out for a walk or just smile. Our heartfelt gratitude for it all.

Ruth's girls: Naomi, Dina and Daniella